

A woman with long dark hair, wearing a white dress, stands in a dark, dense forest. She is looking upwards with her arms slightly outstretched. The scene is illuminated by a soft, ethereal green light that filters through the trees. Several small, glowing blue butterflies or fairies are visible, fluttering around her. The overall atmosphere is mystical and dreamlike.

ဖျာပုံရည်လွင်အောင်

သိုက်နန်းပြန်ချိန်

သိုက်နန်းပြန်ချိန်

စာရေးသူ ဖျာပုံရည်လွင်အောင်

သူမနှင့် စတင်တွေ့ဆုံခဲ့သည့် အချိန်က အခုလိုကောင်းကင်မှာ ပြည့်ပြည့်ဝန်းဝန်း ထွန်းလင်းနေတဲ့ မိုးလေကင်းလွတ် သီတင်းကျွတ်လို့ အမည်ရတဲ့ မိုးလေကုန်စ သီတင်းကျွတ် လပြည့်ညရဲ့ လှပတဲ့ ညခင်းလေးတစ်ခုမှာပဲပေါ့။

ကျွန်တော့်ရဲ့ သူငယ်ချင်းဖြစ်တဲ့ စိုးဝင်းရယ်၊ ကျွန်တော်ရယ် ကျွန်တော်တို့ရပ်ကွက်ရဲ့ ဘုရားပွဲလေးတစ်ခုဖြစ်တဲ့ မွန်လိုကျိုက္ကမြစ်၊ မြန်မာလို သတ်လွတ်ချမ်းသာစေတီတော်။ တစ်နည်းအားဖြင့် အရပ်ခေါ် လိပ်ဥကုန်းစေတီကြီးရဲ့ သီတင်းကျွတ် မီးထွန်းပွဲတော်ကြီးကို လူငယ်တို့ ဘာသာဘာဝပျော်ရွှင်ဖို့ ရောက်လာရတဲ့ အချိန်မှာပဲ မထင်မှတ်တဲ့မြင်ကွင်းက ကျွန်တော်တို့ကို ဆီးကြိုလေခဲ့တယ်လေ။

"ဟေ့ကောင် မောင်ဦး၊ ဟိုမှာကြည့်စမ်း။ မိန်းမလှလေးတစ်ယောက် သိုက်နန်းရှင်ဒန်းရှေ့မှာ ရှိက်ကြီးတင် ငိုကြွေးနေတယ်ကွ။ ကြည့်စမ်း၊ ကြည့်စမ်း"ဆိုတဲ့ စကားကြောင့် ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ စိုးဝင်းညွန့်ပြရာဘုရားရဲ့ အရှေ့တောင်ထောင့် အရပ်မှာရှိတဲ့ သိုက်နန်းရှင်များအတွက်ဆိုပြီး ရည်စူးလှူဒါန်းထားတဲ့ ဒန်းပုခက်ရှေ့ကို ကျွန်တော့်အကြည့်အားလုံး ပို့လွှတ်လိုက်မိတယ် ဆိုလျှင်ပဲ ကျွန်တော့်မျက်စိကိုပင် ကျွန်တော်မယုံလောက်အောင်ရှိလှတဲ့ မြင်ကွင်းတစ်ရပ်က ကျွန်တော့်ကို အံ့သြ

မှင်တက်မိသွားအောင် အထိကိုပဲ ညှို့ယူဖမ်းစားရင်း ကျွန်တော့်အသိအာရုံ ကို ချုပ်နှောင်လို့ ထားခဲ့တယ်။

ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်တော် တကယ်ကို အံ့သြသွားတယ်။ ဘယ်လိုမှ မထင်မှတ်လောက်အောင် ကြွေရပ်ကလေးတမျှ လှပလွန်းရှာတဲ့ အပြစ်ကင်းစင်လှတဲ့ သူမရဲ့ ပါးပြင်မှာ မျက်ရည်စတွေ ခိုတွဲရင်း ရှိုက်ကြီးတင် ငိုကြွေးနေပုံက တကယ့်ကို သနားစရာကောင်းလွန်းလှအောင် ရှိနေခဲ့တယ်။

သူမ ဘာကြောင့်ငိုတာလဲ၊ သူမ ဤမျှအထိ ဘယ်သို့သောသောကတွေ ဒုက္ခတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့နေရလို့ ငိုကြွေးနေတာလဲ ဆိုတာကိုတော့ ကျွန်တော်မသိ။ သို့သော် သူမငိုကြွေးနေခဲ့တာတော့ အမှန်ပင်။ ဤမျှအထိ ငိုကြွေးနေသော သူမ၏အနားတွင် အဖော်ဟူ၍ တစ်ယောက်မျှမရှိ။ ဒါဆိုလျှင် သူမငိုကြွေးနေမှုသည် အဖော်တွေနဲ့ ကွဲကွာသွား၍ ငိုကြွေးနေမှုသည် လား ကျွန်တော် မခွဲခြားတတ်။ သို့သော် ဤသည်လည်း မဖြစ်နိုင်ဟူ၍တော့ ကျွန်တော့်ရင်မှာ အလိုလိုသိနေမိတယ်။ ဟုတ်တယ်။ သူမဒီအသက် ဒီအရွယ်နှင့် မျတ်စိလည် လမ်းမှားစရာ အကြောင်းမရှိ။ ဤဘုရား၏ ရင်ပြင်တော်သည်လည်း တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် လမ်းစပျောက်သွားလောက်အောင် အထိ မကျယ်ဝန်း။ သို့ဆိုလျှင် သူမ ဘာကြောင့်ငိုသနည်း၊ သူမ ဘာကြောင့်ဝမ်းနည်းနေသနည်း။ အတူလာချစ်သူကပင်လျှင် အဖော်ခွာလို့ ပစ်ခွာခဲ့ရောလေသလား။

ဤကဲ့သို့ ကျွန်တော် အတွေးပွားနေမိစဉ်မှာပဲ-

"စံပယ်ရယ် ငါတို့မှာဖြင့် ရှာလိုက်ရတာ။ နင်က ဒီမှာ လာငိုနေတယ်။ ဟုတ်လား" ဆိုတဲ့အနားရောက်လာတဲ့ အမျိုး သမီးကို သူမက တစ်စက်ကလေးမှ လှည့်မကြည့်သလို သူ့အား မပြောနေသည့်အလား ရှိုက်ကာ ရှိုက်ကာ ငိုကြွေးနေပုံကိုကြည့်ရင်း ကျွန်တော် အံ့သြနေမိတယ်။

"အဲဒါကြောင့် ငါ ဒီကိုမလာချင်တာ။ ဒေါ်ဒေါ်သာသိကြည့် ငါတော့ အပြောခံရတော့မယ် မိစံပယ်ရယ်။ ကဲထထ။ ငါ့မှာတော့လေ သိပ်သွားချင် တဲ့ နေရာလေးကို သွားရပါစေတော့ဆိုပြီး အဒေါ်ကို လိမ်လိုက် ညာလိုက်ရ တာ။ ခုတော့ ညည်းလုပ်ပုံက ငါ့ကို ခေါင်းရော ထိပ်ရော ပူအောင်လုပ်နေပြီ အေ။ ထထ" ဆိုတဲ့ အဖော်လုပ်သူရဲ့ အတင်းဆွဲခေါ်မှုအပေါ် သူမ မည်သို့မျှ ခွန်းတုံ့ပြန် မငြင်းဆိုသော်ငြား သူမ၏ မျက်လုံးနှင့် အကြည့်များကတော့ ဒန်းပုခက်မှ တစ်စက်ကလေး ခွာမသွားပေ။

"မောင်ဦး ဘာလဲ၊ မင်းဥစ္စာစောင့်မလေးကို စွဲလမ်းသွားပြီထင်တယ်" ဆို တဲ့ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ စိုးဝင်းရဲ့စကားကြောင့် ကျွန်တော် တကယ်ကို တွေ ဝေသွားခဲ့ရပါတယ်။

ဟုတ်ပါတယ်။ တကယ့်ကို ကျွန်တော် တွေဝေသွားခဲ့ရပါတယ်။ ဥစ္စာစောင့်ဆိုတာ ဒီလိုခေတ် ဒီလိုအခါမှာ ဒီစကားဟာ ယုံစရာလား။ ဒဏ္ဍာရီဆန်လွန်းတဲ့ သိုက်သမိုင်းတွေ၊ ပုံပြင်ဆန်လွန်းတဲ့ သိုက်ရာဇဝင် တွေဟာ ဒီခေတ် ဒီအခါမှာ ရယ်စရာလို့သာ ဆိုရမှာဖြစ်တယ်။

ကျွန်တော်မယုံ။ သို့သော် ကျွန်တော် ယုံလိုက်မိတာက ပဟေဠိများစွာနဲ့ ဒန်းပုခက်ရှေ့မှာ ငိုနေတဲ့ သူမဝေဒနာတွေကို မဖြေသာစွာ ခံစားနေရရှာတဲ့ သူမ။ အဖော်တွေခေါ်ရာနောက်ကို အားမပါသော ခြေလှမ်း တွန့်ဆုတ်သော လိုက်ပါမှုတွေနဲ့ လိုက်ပါရင်း နွယ်ဒန်းပုခက်ကို တမ်းတလျက် အကြည့်တွေ နဲ့ တွယ်တာစွာကြည့်ရင်း မျက်ဝန်းက မျက်ရည်စတွေနဲ့ လှနေရှာတဲ့ တကယ်ကိုချစ်စရာ အလှလေးကတော့ ကျွန်တော့်ဘဝမှာ ကျွန်တော့်အသိ အာရုံမှာ ထာဝရမေ့ဖျောက်၍ မရနိုင်တော့ဘူး ဆိုတာကိုတော့ ကျွန်တော် ယုံကြည်လိုက်မိပြီလေ။